

РЕШЕНИЕ

№ 5821

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **6034** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр. чл.49, ал.3 от ЗЧОД.

Образувано е по жалба на “ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, представлявано от Т. Г. О. срещу Заповед № 3286з-2040/13.06.2022г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с нормите на материалния закон и неговата цел. Изложено е, че на дружеството са издадени четири наказателни постановления, за установени нарушения по чл.50, ал.1 ЗЧОД в един и същи ден, от една и съща проверка и за едно и също нарушение, в един и същи обект, поради което не може да се определи, че с действията си „системно“ нарушава закона по см. на §1, т.7 от ДР на ЗЧОД. Целта на закона била да се санкционират лицата, които в продължение на една година, затвърждават установения модел на поведение, противоречащ на законните правила, каквата констатация по отношение на него не можело да бъде направена. Посочва още, че ответникът е нарушил принципа на съразмерност по чл.6 от АПК, както и не е изложил мотиви, защо се отнемат и трите лиценза за извършване на частна охранителна дейност, при положение, че наказателните постановления касаят дейността само по един от тях. За да е пропорционална мярката следвало да засяга само лиценза, по който е констатирано неизпълнението на задълженията, а не всички притежавани от дружеството лицензи, като разпространение на ограничението спрямо тях било лишено от фактическо и правно основание. Органът е следвало да прецени, че допуснатото

нарушение има еднократен и инцидентен характер, а по см. на чл.6, ал.5 от АПК е следвало да се въздържа от действия и актове, които могат да причинят на дружеството вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Отнемането на всички лицензи на „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД било крайна мярка, чието прилагане не можело да води до самоцелното ограничаване на права и административен произвол.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д. К., която поддържа оспорването на акта и моли за неговата отмяна по съображенията развити в писмени бележки. Претендира се присъждане на направените по делото разноски, които възлизат на стойност от 3 050.00 лева, съгласно приложен списък по чл.80 ГПК. Ответникът – директор на Главна дирекция „Национална полиция“ не изпраща процесуален в съдебно заседание. По делото на 09.09.2022г. е депозирана писмена молба от процесуален представител юрк. Х. М., в която се посочва, че оспорва жалбата. По същество на спора се сочат доводи за нейната неоснователност и законосъобразност на постановения акт. Излага, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормата на материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

В полза на „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД е бил издаден лиценз № 217/25.06.2004г. за извършване на дейности по чл.5, ал.1 от ЗЧОД, а именно: „лична охрана на физически лица; охрана на мероприятия; охрана на имущество на физически или юридически лица; охрана на ценни пратки и товари“ на територията на С.-град.

Издаден е и лиценз № 1268/18.03.2008г. на „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД за осъществяване на дейности по чл.5, ал.1 от ЗЧОД, а именно: „лична охрана на физически лица; охрана на имущество на физически или юридически лица; охрана на мероприятия; охрана на ценни пратки и товари“ на територията на цялата страна.

В полза на жалбоподателя е издаден също и лиценз № 3-02-452/17.02.2020г. по чл.5, ал.1, т.5 от ЗЧОД за „охрана на обекти- недвижими имоти“, валиден за територията на цялата страна.

С наказателно постановление /НП/ № 16/08.03.2022г. на началник отдел „Охранителна полиция“- СДВР на „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД е било наложено административно наказание- имуществена санкция в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева за извършено нарушение по чл.50, ал.1 от ЗЧОД.

С наказателно постановление /НП/ № 17/08.03.2022г. на началник отдел „Охранителна полиция“- СДВР на „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД е било наложено на основание чл.74, ал.1 от ЗЧОД административно наказание- имуществена санкция в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева за извършено нарушение по чл.50, ал.1 от ЗЧОД.

С наказателно постановление /НП/ № 18/08.03.2022г. на началник отдел „Охранителна полиция“- СДВР на „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД е било наложено на основание чл.74, ал.1 от ЗЧОД административно наказание- имуществена санкция в размер на 1 000.00

/хиляда/ лева за извършено нарушение по чл.50, ал.1 от ЗЧОД.

С наказателно постановление /НП/ № 19/08.03.2022г. на началник отдел „Охранителна полиция“- СДВР на „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД е било наложено на основание чл.74, ал.1 от ЗЧОД административно наказание- имуществена санкция в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева за извършено нарушение по чл.50, ал.1 от ЗЧОД.

Тези наказателни постановления са връчени на управителя на дружеството-жалбоподател Т. Г. О. на 11.03.2022г., като по делото не са представени писмени доказателства за тяхното обжалване пред СРС по реда на ЗАНН. Наложените санкции са били заплатени на 14.03.2022г.

Изготвено е било предложение изх. № 3286р-29165/13.06.2022г. от началник на сектор в отдел „Охранителна полиция“- СДВР до директора на Главна дирекция „Национална полиция“ за отнемане на издадените лицензи на „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, поради обстоятелството, че на дружеството са били наложени имуществени санкции за системни нарушения на основание чл.74, ал.1 от ЗЧОД.

Изпратено е уведомление изх. № 328600-22620/03.05.2022г. по чл.26, ал.1 от АПК до „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД за започване на административно производство по отнемане на издадените на дружеството три лиценза за извършване на частна охранителна дейност. Предоставена е възможност в 7-дневен срок от получаване на съобщението да бъдат представени допълнителни доказателства и възражения.

По преписката е депозирано писмено възражение вх. № 328600-23915/11.05.2022г. от „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, в което се излага, че макар срещу дружеството да са издадени на 08.03.2022г. четири наказателни постановления, те се отнасят до един случай и до един охраняван обект, съставени са в един и същи ден и са влезли в сила едновременно. Не се касаело за системни нарушения, защото нямало трайно устойчиво поведение и незачитане на правния ред в едногодишен период. Допуснатото нарушение имало еднократен и инцидентен характер, а дружеството осъществявало частна охранителна дейност в продължение на 30 години, имало безупречна репутация, спазвало и следвало най-високите стандарти и добри практики.

С оспорената Заповед № 3286з-2040/13.06.2022г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“, издадена на основание чл.49, ал.1, т.7 ЗЧОД са били отнети на „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, лиценз № 217/25.06.2004г., лиценз № 1268/18.03.2008г., лиценз № 3/02-452/17.02.2020г. за извършване на дейности по чл.5, ал.1 от ЗЧОД.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок, защото от ответната страна не са представени писмени доказателства, за датата на която „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, представлявано от Т. Г. О. е било уведомено за заповедта.

Разгледана по същество, жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, представлявано от Т. Г. О. и на всички основания по чл.146 АПК, приема следното:

На първо място, заповедта е постановена от компетентен орган по чл.40 от ЗЧОД във вр. чл.41, ал.4 от ЗМВР- директор на Главна дирекция "Национална полиция“. Не се

констатира порок на акта по чл.146, ал.1 от АПК.

На второ място, оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. Същият е бил уведомен за неговото образуване, като се е възползвал от правото си да подаде писмени възражения. В случай, че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

На четвърто място, спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на материалния закон- чл.146, т.4 от АПК.

В разпоредбата на чл.49, ал.1 от ЗЧОД са посочени изчерпателно основанията, при които административният орган отнема издаден лиценз за извършване на частна охранителна дейност по чл.5, ал.1 от закона. От анализа на цитираните разпоредби се извежда, че при наличие на което и да е от условията, регламентирани в цитираната норма, органът, издал лиценза за извършване на частна охранителна дейност, е длъжен да издаде акт за отнемането му. Това правомощие органът упражнява в условията на обвързана компетентност.

Съгласно чл.49, ал.1, т.7 от ЗЧОД, лицензът се отнема, когато на едноличния търговец или на юридическото лице са наложени имуществени санкции за системни нарушения на основание чл.72, ал.1 и ал.2, чл.74, ал.1 и чл.77.

В § 1, т.7 от ДР на ЗЧОД е дадена легална дефиниция на понятието „системно“ и това е извършването на три или повече нарушения в продължение на една година, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган.

В конкретния случай в периода 09.01.2022г.- 01.02.2022г. дружеството е извършило четири административни нарушения по чл.50, ал.1 от ЗЧОД, а именно: използвало е за осъществяване на частна охранителна дейност в обекти-недвижими имоти лицата В. К. Т., С. И. К., И. Г. З. и Й. Ц. М., без да сключи с тях трудови договори. За тези четири административни нарушения са издадени наказателни постановления от началник отдел „Охранителна полиция“- СДВР, с които е била ангажирана на основание чл.74, ал.1 от ЗЧОД административно-наказателната отговорност на „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, като на дружеството са наложени имуществени санкции в общ размер от 4 000.00 лева. Безспорно е между страните, че тези наказателни постановления са влезли в сила на основание чл.64, б.“б“ от ЗАНН, като сумите са били заплатени доброволно от дружеството.

Следователно за ответника е възникнало задължение да постанови акт за отнемане на лиценза на дружеството, като без значение за спора са възраженията свързани с това, че се касае до еднородност на нарушенията, че същите са били установени в един ден, по време на една проверка в един обект, поради което липсвала предпоставката „системност“. Законодателят не е въвел в нормата ограничение нарушенията да са с разнороден характер, нито каквито и да е било други условия, за да се смекчи или отпадне отговорността на нарушителя. След като четирите нарушения са установени с влезли в сила наказателни актове по чл.74, ал.1 от ЗЧОД, ирелеванти в настоящия спор са обстоятелствата относно фактическата обстановка при която са извършени, в.т.ч времето и мястото на извършване на изпълнителните деяния. Противното би означавало да се осъществи „косвен съдебен контрол“ за законосъобразност на наказателните постановления, което е процесуално недопустимо в настоящото производство. След като наказателните постановления към дата- 13.06.2022г. са влезли в сила, правилно е прието от ответника, че в период от една година дружеството е извършило четири административни нарушения на правилата за упражняване на частна охранителна дейност.

Законодателното решение в чл.49, ал.1, т.7 от ЗЧОД е императивно и при обективизиране на визираната в хипотезата материалноправна предпоставка, административният орган, в условията на обвързана компетентност, задължително издава заповед за отнемане на лиценза, като по този начин се прекратява действието на издадения в полза на адресата разрешителен административен акт. В тази връзка, за ответника не съществува правна възможност за преценка на вида, характера и тежестта на нарушенията, както и да обсъжда възраженията на жалбоподателя, че допуснатите нарушения са с инцидентен и еднократен характер.

С оглед всички събрани доказателства в хода на провело се административно производство, достатъчно аргументирани са изложените фактически и правни основания, представляващи съображенията на административния орган, довели до формирането на крайния му извод, че е изпълнено условието на чл.49, ал.1, т.7 от ЗЧОД, а именно: по отношение на дружеството с влезли в сила наказателни постановления са наложени 4 имуществени санкции на основание чл.74, ал.1 от

ЗЧОД.

На пето място, частично основателно е възражението на жалбоподателя за неспазване на принципа на съразмерност по чл.6 АПК и в частност, че е следвало мярката да се приложи само по отношение на лиценз № 217/25.06.2004г., а не и за другите два лиценза № 1268/18.03.2008г. и № 3/02-452/17.02.2020г.

Безспорно е, че четирите нарушения са извършени на територията на [населено място] и се отнасят до охрана на обекти- недвижими имоти, находящи се на ул.“21-ви век“ № 71 /“Резиденция на Кралство Испания“/ и [улица] /“Посолство на Кралство Испания“/. Единствено лиценз № 3/02-452/17.02.2020г. е издаден за извършване на дейността по чл.5, ал.1, т.5 от ЗЧОД /охрана на обекти- недвижими имоти/. Другите два лиценза № 217/25.06.2004г. и № 1268/18.03.2008г. имат за предмет дейностите по чл.5, ал.1, т.1, т.2, т.7, т.8 от ЗЧОД /лична охрана на физически лица; охрана на имущество на физически и юридически лица; охрана на мероприятия; охрана на ценни пратки и товари/. Нито едно от четирите нарушения не е извършено при осъществяване на частната охранителна дейност по чл.5, ал.1, т.1, т.2, т.7, т.8 от ЗЧОД. Ето защо, отнемането на тези два разрешителни документа за охранителна дейност, която не е свързана с конкретните четири нарушения се явява непропорционална и несъответната на целта на закона мярка.

При анализ поотделно и в съвкупност на приетия доказателствен материал, съдът намира, че не е съществен фактическия състав по чл.49, ал.1, т.7 от ЗЧОД за отнемане на лицензи за извършване на частна охранителна дейност № 217/25.06.2004г. и № 1268/18.03.2008г. Съжденията на административния орган в тази насока не са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно посочената хипотеза на закона.

В заключение, съдът приема, че ***Заповед № 3286з-2040/13.06.2022г.*** в частта отнасяща се до лиценз № 3/02-452/17.02.2020г. е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдена. В останалата част досежно отнемането на лиценз № 217/25.06.2004г. и лиценз № 1268/18.03.2008г., при прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, ответникът не доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици за „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, представявано от Т. Г. О..

При този изход на спора искането на представителя на жалбоподателя за присъждане на разноски следва да бъде съобразено с уважената част от жалбата и напреветото от юрк. Х. М. възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, което съдът приема за основателно. Съгласно чл.8,

ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет, минималният размер на адвокатското възнаграждение възлиза на 500.00 лева без ДДС. Делото е с ниска степен на правна сложност, проведено е едно открито съдебно заседание, не са събирани допълнителни доказателства, извън тези, представени от ответника. От жалбоподателя не са направени доказателствени искания, спорът няма никаква фактическа усложненост, поради което размерът на адвокатския хонорар следва да бъде определен по правилото на чл.8, ал.3 във вр. §2а от ДР от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет и възлиза на стойност от 600.00 лева. На възстановяване подлежи и сумата от 50.00 лева, представляваща държавна такса за образуване на делото.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, *Административен съд София-град*, II-ро отделение, 22-и състав,

РЕ Ш И:

ОТМЕНЯ *Заповед № 3286з-2040/13.06.2022г.* на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в частта, с която на основание чл.49, ал.1, т.7 ЗЧОД са отнети лиценз № 217/25.06.2004г. и лиценз № 1268/18.03.2008г. за извършване на дейности по чл.5, ал.1, т.1, т.2, т.7 и т.8 ЗЧОД „лична охрана на физически лица; охрана на имуществото на физически и юридически лица; охрана на мероприятия; охрана на ценни пратки и товари“, по жалбата на “ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, представлявано от Т. Г. О..

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, представлявано от Т. Г. О. срещу *Заповед № 3286з-2040/13.06.2022г.* на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в частта, с която на основание чл.49, ал.1, т.7 ЗЧОД е отнет лиценз № 3/02-542/17.02.2020г. за извършване на дейност по чл.5, ал.1, т.5 ЗЧОД „охрана на обекти- недвижими имоти“.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Национална полиция“ с адрес: [населено място], [улица] да заплати на “ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, представлявано от Т. Г. О., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „И.“, [улица], сграда „Б“ на С., ет.7, офис № 1-2 да сумата от 650.00 /шестстотин и петдесет/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд

на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: